

CITIZEN ACTION FOR TRANSPARENCY

အင်းများအား မှီခိုနေထိုင်ရသူများ၏ လူမှုဒုက္ခများ
လေ့လာဆန်းစစ်ချက်အစီရင်ခံစာ

၁။ နိဒါန်း

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရေချိုငါးထွက်ရှိရာ အများဆုံး ဒေသတစ်ခုဖြစ်ပြီး၊ အင်းအိုင်များနှင့် ဆက်စပ်နေသော ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းများသည် ဒေသခံများ၏ အဓိက အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း လုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ ဤအစီရင်ခံစာသည် ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်းရှိ အင်းများကို မှီခိုရပ်တည်နေရသော လူမှုအသိုက်အဝန်း၏ ဒုက္ခများကို လေ့လာဆန်းစစ်ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ အဓိက အချက်အလက်များကို ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ ငဝန်မြစ်ဝှမ်း၊ လှိုင်မြစ်နှင့် ဆက်စပ်နေသော ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်းရှိအင်းများတွင် လေ့လာရရှိခဲ့သော မှတ်တမ်းများမှ ရယူထားသည်။ လေ့လာချက်များတွင် ရေလုပ်ငန်းရှင်များ၊ အချိန်ပြည့်နှင့် အချိန်ပိုင်း ရေလုပ်သားများ၏ အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံထားသည်။ ဤအစီရင်ခံစာ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ လူမှုဒုက္ခများကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကာ မူဝါဒများ ပြုပြင်ခြင်းနှင့် အကြံပြုချက်များကို တင်ပြရန်ဖြစ်သည်။

၂။ လေ့လာကွင်းဆင်းမှု နည်းစနစ်

ဧရာဝတီတိုင်းအတွင်းရှိ ငဝန်မြစ်ဝှမ်း၊ ပန်းတနော်၊ ဓနုဖြူ၊ ဇလွန်၊ အင်္ဂပူနှင့် လေးမျက်နှာ စသည့် ဒေသများရှိ အင်းများကို အဓိကထားကွင်းဆင်းလေ့လာခဲ့သည်။ ဤအင်းများသည် ကြေးတိုင်အင်း၊ ဘေးမဲ့အင်း၊ သုတေသနအင်းနှင့် ဘုံစားအင်း စသည့် အမျိုးအစားများအဖြစ် ခွဲခြားထားသည်ကိုတွေ့ရသည်။ လေ့လာ နည်းစနစ်များတွင် ကွင်းဆင်း စစ်တမ်းကောက်ယူမှု၊ တွေ့ဆုံမေးမြန်းမှု နှင့် မှတ်တမ်းများ ပါဝင်သည်။ ဒေသခံများ၊ အင်းသူကြီးများ၊ ရေလုပ်သားများ နှင့် ဒေသအကြီးအကဲ လူပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အတွေ့အကြုံများကို အခြေခံ၍ ဆန်းစစ်ခဲ့သည်။ လေ့လာသည့် ကာလမှာ တစ်နှစ်ကျော်ကြာမြင့်ခဲ့သည်။

၃။ အဓိကကြုံတွေ့နေရသည့် လူမှုဒုက္ခများ

၃.၁။ ဈေးကွက်စီးပွားရေးမတည်ငြိမ်ခြင်း

အင်းလုပ်ငန်း မှီခိုနေရသူများ ရင်ဆိုင်နေရသည့် အဓိကပြဿနာမှာ ဝင်ငွေမတည်ငြိမ်မှုနှင့် ကုန်ကျစရိတ်များ အဆမတန် မြင့်တက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လုပ်ငန်းအရင်းအနှီး ကြီးမြင့်လာခြင်း - ဒေသခံများ၏ ပြောကြားချက်များအရ ယခင်နှစ်များထက် (၂၀၂၀-၂၀၂၄) ရေလုပ်ငန်းအရင်းအနှီးပမာဏသည် (၅၀) ရာခိုင်နှုန်း အထိ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ဝါး၊ ပိုက်၊ ကြိုး အစရှိသည့် မရှိမဖြစ်လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ၏ ဈေးနှုန်း မြင့်တက်လာခြင်းကြောင့် တပိုင်တနိုင် အင်းလုပ်ငန်းရှင်များအတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဝါးတစ်လုံးလျှင် ၄,၀၀၀ မှ ၅,၀၀၀ ကျပ်အထိ ပေးဝယ်နေရခြင်းသည် အသေးစားလုပ်ငန်းရှင်များအတွက် ကြီးမားသော ကုန်ကျစရိတ်တစ်ခုဖြစ်သည်။

၃.၂။ အင်းပြင်ဆင်ထိန်းသိမ်းခြင်းစရိတ်

အင်းများ ရေရှည်တည်တံ့စေရန် နှစ်စဉ်ပြင်ဆင်ထိန်းသိမ်းမှုများ ပြုလုပ်ရန်လိုအပ်သည်။ မြေအိတ်များချခြင်း၊ ဝါးတိုင် အသစ်များစိုက်ထူခြင်းနှင့် ကြိုးများလဲလှယ်ခြင်းစသည့် လုပ်ငန်းများသည် ကုန်ကျစရိတ်များပြားပြီး အင်းသူကြီးများနှင့် ဒေသခံများအတွက် ဖိအားဖြစ်စေသည်။ အချို့ဒေသများတွင် အင်းပြင်ဆင်ပါက အခွန် (၃၀) ရာခိုင်နှုန်း ပေးဆောင်ရသည့် စည်းမျဉ်းကြောင့် ကုန်ကျစရိတ်မကျခံနိုင်တော့ဘဲ အင်းများကို ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမှုမလုပ်နိုင်တော့ပေ။ ယင်းအစား ကုန်ကျစရိတ် သက်သာသော ငါးမျိုး စိုက်ထည့်ခြင်းကိုသာ ပြုလုပ်လာကြခြင်းကြောင့် အင်းများတိမ်ကောလာသည့် ပြဿနာကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

အကြွေးသံသရာ -

ဝင်ငွေမမှန်ခြင်းနှင့် လုပ်ငန်းကုန်ကျစရိတ်များကြောင့် အင်းလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူအများစုသည် ပုဂ္ဂလိကငွေတိုးပေးသူများထံမှ ချေးငွေယူသုံးစွဲကြရသည်။ ငါးဖမ်းဆီးရရှိမှု နည်းသော နှစ်များတွင် ချေးငွေများကို ပြန်လည် မပေးဆပ်နိုင်ဘဲ အကြွေးသံသရာထဲတွင် နစ်မြုပ်နေကြရသည်။ ဤအခြေအနေသည် ၎င်းတို့၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အကြီးအကျယ် ဟန့်တားလျက်ရှိသည်။

၃.၃။ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ပျက်စီးမှုနှင့် သယံဇာတလျော့နည်းလာခြင်း

ငါးမျိုးစိတ်များရှားပါးလာခြင်းနှင့် အရွယ်မတိုင်မီဖမ်းဆီးခြင်း -

မြစ်အထက်ပိုင်းတွင်ရှိသည့် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စက်မှု လုပ်ငန်းများကြောင့် ရေထုညစ်ညမ်းလာပြီး နန်းမြေများပို့ချမှုကြောင့် အင်းများတိမ်ကောလာကာ ငါးများနေထိုင်ကျက်စားရာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိခိုက်စေသည်။ ထို့အပြင် စီးပွားရေးဖိအားများကြောင့် ငါးရစ်၊ငါးသန်များကိုပင် ရောင်းကုန်အဖြစ် ဖမ်းဆီးရောင်း ချမှုများ ရှိလာသည်။ ယင်းအချက်သည် ငါးသယံဇာတကို ရေရှည်တွင် ဆုံးရှုံးစေသည့် အဓိကအကြောင်းအရင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

၃.၄။ ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်း၏ သက်ရောက်မှု

ရာသီဥတုမမှန်ကန်ခြင်းကြောင့် ရေကြီးရေလျှံမှု နှင့် မိုးခေါင်ခြင်းတို့မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်ကာ အင်းရေပြင်၏ ဂေဟ စနစ်ကိုထိခိုက်စေပြီး ငါးများ မျိုးပွား၊ ရှင်သန်မှုကို အန္တရာယ်ဖြစ်စေသည်။ ထိုအချက်သည် အင်းလုပ်ငန်းကို မှီခိုနေရသူများ၏ ဝင်ငွေအပေါ် တိုက်ရိုက်သက်ရောက်မှုရှိသည်။

၃.၅။ အင်းများ တိမ်ကောလာခြင်း

အချို့အင်းများသည် နန်းပို့ချမှုများကြောင့် တိမ်ကောလာပြီး ငါးများရှင်သန်နေထိုင်နိုင်ခြင်းမရှိပေ။ ဒေသခံများ၏ အဆိုအရအင်းနှစ်လုံးကောနေပြီး ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန် ကုန်ကျစရိတ်နှင့် အခွန်အခဆိုင်ရာ အခက်အခဲများကြောင့် မဆောင်ရွက်နိုင်ဘဲ ရှိနေသည်။

၃.၆။ လူမှုရေးဆိုင်ရာဖိအားများနှင့် ပဋိပက္ခများ

ငါးဖမ်းဧရိယာ သတ်မှတ်ခြင်း၊ ငါးဖမ်းကိရိယာအသုံးပြုမှုနှင့် သယံဇာတခွဲဝေခြင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အင်းလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူများအကြား အငြင်းပွားမှုများနှင့် ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်။

ရေလုပ်သားများ၏ပြောကြားချက်အရ ရေသယံဇာတအရင်းအမြစ်ရှားပါးလာခြင်းကြောင့် အချင်းချင်းကြား လူမှုရေးတင်းမာမှုများ မကြာခဏဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ဒေသတွင်း၌ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းရှားပါးလာမှုနှင့် အင်းလုပ်ငန်းမှ ဝင်ငွေမလုံလောက်မှုတို့ကြောင့် လူငယ်အများအပြားသည် မြို့ပြဒေသများသို့ ရွှေ့ပြောင်းအလုပ်လုပ်ကိုင်လာကြသည်။

အဆိုပါ ရွှေ့ပြောင်းလုပ်ကိုင်လာကြခြင်းသည် ကျေးလက်ဒေသများတွင် လုပ်သားရှားပါးလာခြင်းကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဝင်ငွေနည်းပါးသော အင်းလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သည့် မိသားစုများသည် ပညာရေးနှင့် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုများ လုံလောက်စွာ ရရှိရန် အခက်အခဲဖြစ်နေခြင်းကိုကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လူမှုဘဝနှင့် ကျန်းမာရေးကဏ္ဍအားနည်းနေခြင်းကို ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ကျောင်းနေအရွယ်ကလေးငယ်များသည် မိသားစုလုပ်ငန်းကိုကူညီရန် ကျောင်းထွက်နေရခြင်းကြောင့် အနာဂတ်အတွက် အလားအလာကောင်းများ ဆုံးရှုံးလျက်ရှိသည်။

၃.၇။ ငါးမျိုးစိတ်များရှားပါးလာခြင်းနှင့် ဂေဟစနစ်ပျက်စီးလာခြင်း

အင်းများတွင် ငါးဒိန်း၊ ငါးနက်ပြာ နှင့် ငါးအုံတုံစသည့် ငါးမျိုးစိတ်များ ရှားပါးလာပြီး အချို့ ငါးမျိုးစိတ်များမှာ ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်နေသည်။ ငါးစုပ်ခွက်ကဲ့သို့ အသစ်တွေ့ရှိသော ကျူးကျော်မျိုးစိတ်များ ရှိနေခြင်းကြောင့် ဂေဟစနစ်ကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေနိုင်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မြေအနေအထားနှင့် ရာသီဥတုအခြေအနေကောင်းမှသာ အင်းများတွင် ငါးအထွက်နှုန်း ကောင်းနိုင်ပြီး ရေကြီးရေလျှံမှု သို့မဟုတ် ရေနောက်ထိုးမှုများဖြစ်ပေါ်ပါက ငါးများကို ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုဖြစ်ပေါ်စေသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် ကော့ချဲ့ကြီးအင်းအနီးရှိအချို့အင်းများတွင် ရေများလျော့နည်းလာကာ အင်းအိုင်များပျောက်ကွယ်ရမည့် အနေအထား ဖြစ်နေသည်။ လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးများတွင် အသုံးပြုသည့်ပိုးသတ်ဆေးနှင့် ပေါင်းသတ်ဆေးတို့ကြောင့် ငါးဥနှင့် ငါးသားလောင်း များကို ထိခိုက်ပျက်စီးစေသည်။

၃.၈။ စီးပွားရေးဒုက္ခများ

ဝါး၊ ရင်း နှင့် သံကော စသည့် အခြေခံငါးဖမ်းပစ္စည်းကိရိယာများ၏ ဈေးနှုန်းများနှစ်ဆ (ဥပမာ-- ရင်းတချပ် ကျပ် ၉,၅၀၀ မှ ၄၀,၀၀၀ အထိ) မြင့်တက်လာသည့်အပြင် အစာဖိုးများ (ဖွဲ၊ ငါးပိ)၏ ကုန်ကျစရိတ်လည်း မြင့်တက်လျက်ရှိသည်။ ထိုသို့ဈေးနှုန်းမြင့်တက်လာခြင်းကြောင့် ဝင်ငွေ မတည်ငြိမ်မှုကိုဖြစ်ပေါ်စေပြီး အချိန်ပိုင်း ငါးဖမ်းသမားများ တစ်ရက်လျှင် ကျပ် (၄,၀၀၀) မှ (၁၀,၀၀၀) ခန့်သာ ရရှိ၍ ၎င်းတို့၏ ဝင်ငွေသည် ဆန်ဖိုးလောက်သာ ဖြစ်နေသည်။ ထိုအပြင် အချိန်ပြည့် ငါးဖမ်းသမားများမှာလည်း ဝင်ငွေထိခိုက်ဆုံးရှုံးမှု များနေသည့်အပြင် ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင် မြစ်ရေကြီးခြင်းကြောင့် ငါးရရှိ မှု နည်းပါးခဲ့သည်။ ရေလုပ်သားများသည် မြင့်မားသည့်ချေးငွေအတိုးနှုန်းများနှင့် ချေးငွေအချိန်မီမရရှိခြင်းကြောင့် ပစ္စည်းများ ပေါင်နှံခဲ့ကြရသည်။ မြစ်မ်းရောင်ချေးငွေ ထုတ်ချေးကြသော်လည်း ရရှိသည့်ပမာဏမှာ လုံလောက်မှုမရှိသည်ကိုတွေ့ရသည်။

၃.၉။ မူဝါဒနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးဒုက္ခများ

အခွန်အခများ မျှတခြင်း မရှိသည်ကိုတွေ့ရပြီး အင်းပြန်လည် ပြင်ဆင်ပါက ကနဦး လေလံခွန်၏ (၃၀) ရာခိုင်နှုန်း ပေးသွင်းရခြင်းကြောင့် ရေလုပ်သားများသည် ငါးမျိုးစိုက်ထည့်ခြင်းကိုသာရွေးချယ်ကြပြီး အင်းများပြင်ဆင်ခြင်း မရှိပေ။ လေလံနှင့် တင်ဒါစနစ်တွင်လည်း လာဘ်စားမှုများ နှင့် လုပ်ပိုင်ခွင့် ကိုအလွဲသုံးစားပြုလုပ်နေခြင်းများ ရှိနေသည်။

ရေချိုငါးဖမ်းလုပ်ငန်းဥပဒေတွင် ချို့ယွင်းချက်များရှိနေပြီး ခေတ်အဆက်ဆက် ပြင်ဆင်ခဲ့သော ဥပဒေများတွင် လည်း တိကျသေချာမှုမရှိသည့်အပြင် ငါးမျိုးစိုက်ထည့်ရန် သို့မဟုတ် အင်းပြင်ရန် ရှင်းလင်းသောမူဝါဒ လိုအပ်လျက်သည်။ ငါးသားပေါက်ရာသီတွင် ‘ငါးမဖမ်းရ’ဟုထုတ်ပြန်ထားသော်လည်း လိုက်နာမှုအပိုင်းတွင် အားနည်းနေသေးသည်။ အင်းအမျိုးအစားများခွဲခြားထားသော်လည်း ငါးလုပ်ငန်းဦးစီးဌာန၏ စီမံခန့်ခွဲမှုအားနည်းနေခြင်းနှင့် အချို့ရေလုပ်သားများ လိုက်နာမှု အားနည်းနေခြင်းကြောင့် ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

၃.၁၀။ လူမှုဒုက္ခများ

ရေလုပ်သားများသည် ငါးဖမ်းဆီးရန်အတွက် ညပိုင်းတွင် လိုက်လံကြည့်ရှုရခြင်း၊ ရေငုတ်ရခြင်းတို့ကြောင့် ကျန်းမာရေးနှင့် အသက်အန္တရာယ်ပိုင်းတွင် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသည်။ ထို့ပြင် ရေလုပ်သားများ၏ ပညာရေးကဏ္ဍမှာလည်း မူလတန်းအထိသာ ပညာသင်ကြားခဲ့ရသောကြောင့် အခြားအလုပ်အကိုင်ရရှိရန် အခက်အခဲဖြစ်နေပြီး မိသားစုစားဝတ်နေရေး အခက်အခဲများလည်း ကြုံတွေ့နေရသည်။ ရေလုပ်ငန်းအပြင် ပဲရိတ်ခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်းနှင့် အခြားကြုံရာကျပန်း အလုပ်များ လုပ်ကိုင်နေကြရသည်။ လက်ရှိတွင် အင်းပိုင်ရှင်များနှင့် ရေလုပ်သားများအကြား ပဋိပက္ခများရှိနေကြပြီး ယခင် NLD အစိုးရလက်ထက်တွင် ဘုံအင်း ပဋိပက္ခကဲ့သို့ ဆန္ဒပြမှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

၄။ ဆန်းစစ်ချက်

ဧရာဝတီတိုင်းရှိ အင်းများကို မှီခိုရပ်တည်နေရသော လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ဂေဟစနစ်ပျက်စီးမှု၊ ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှု၊ မူဝါဒချို့ယွင်းချက်များနှင့် စီးပွားရေးဖိအားများကြောင့် ဒုက္ခခံစားနေကြရသည်။ ငါးမျိုးစိတ် ရှားပါးလာခြင်းသည် ဝင်ငွေလျော့နည်းမှုကို ဖြစ်ပေါ်စေပြီး ကုန်ကျစရိတ်မြင့်တက်မှုနှင့် ချေးငွေမရရှိမှုတို့က ဆင်းရဲမွဲတေမှုကို ပိုမိုဆိုးရွားစေသည်။ ငါးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ မူဝါဒများသည် တိကျမှုမရှိခြင်းကြောင့် အင်းလုပ်ငန်းများ အခက်အခဲဖြစ်စေခြင်းက ရေရှည် လူမှုစီးပွားဖွံ့ဖြိုးရေးကို ထိခိုက်စေနိုင်သည်။

၅။ အကြံပြုချက်များ

အမှတ်စဉ်	အကြံပြုချက်	အကောင်အထည်ဖော်ရန် နည်းလမ်း
၁	မူဝါဒ ပြုပြင်ရန်	အင်းအမျိုးအစားခွဲခြားမှု တိကျစွာ ချမှတ်ပြီး အခွန်အခများကို လျှော့ရန်၊ ဥပဒေများကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရန်။
၂	ဂေဟစနစ် ထိန်းသိမ်းရန်	အင်းများကို mapping ပြုလုပ်ပြီး စီမံကိန်းချမှတ်၍ သစ်ပင်စိုက်ပျိုးရန်။ စိုက်ပျိုးရေးသုံးပိုးသတ်ဆေးအသုံးပြုမှု ထိန်းချုပ်ရန်။
၃	စီးပွားရေး ပံ့ပိုးမှု	ချေးငွေ အတိုးနှုန်း သက်သာစွာ ချမှတ်ပေးရန်။ ငါးဖမ်းကိရိယာပစ္စည်း ဈေးနှုန်း ထိန်းချုပ်ရန်။ ငါးမျိုးစိုက်ထည့်ခြင်း ပံ့ပိုးမှု တိုးမြှင့်ရန်။
၄	လူမှုရေး ပံ့ပိုးမှု	ရေလုပ်သားများအတွက် ပညာရေး နှင့် ကျန်းမာရေး အစီအစဉ်များ ချမှတ်၍ လူမှုရေးပဋိပက္ခ ဖြေရှင်းရန် အတွက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးမှုများ ပြုလုပ်ရန်။

၆။ နိဂုံး

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးရှိ အင်းလုပ်ငန်းကိုမှီခိုနေရသော ဒေသခံများ၏ လူမှုဒုက္ခများသည် ရှုပ်ထွေးနေပြီး ဘက်ပေါင်းစုံမှ ချမှတ်ဖြေရှင်းရန် လိုအပ်လျက်ရှိသည်။ ထို့အပြင် ရေချိုငါးဖမ်းလုပ်ငန်းတွင် အင်းများကို မှီခိုရပ်တည်နေရသော လူ့အဖွဲ့အစည်းသည် ဂေဟစနစ်၊ စီးပွားရေးနှင့် မူဝါဒဆိုင်ရာ စည်းမျဉ်းများကြောင့် ကြီးမားစွာခံစားနေရသည်။ ယခုအစီရင်ခံစာသည် ဆက်လက်လေ့လာနိုင်ရန်အတွက် အစပျိုးပေးခြင်းဖြစ်ပြီး အစိုးရ၊ အရပ်ဘက်အဖွဲ့အစည်းများနှင့် ဒေသခံပြည်သူများအကြား ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုမှတစ်ဆင့် ရေရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲသောဖြေရှင်းနည်းများကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်ရန်ရည်ရွယ်ပါသည်။ ဧရာဝတီ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၏ အဖိုးတန်ဂေဟစနစ်နှင့် လူမှုအသိုင်းအဝိုင်းကို ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နိုင်ရန်၊ ငါးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ မူဝါဒ ပြုပြင်နိုင်ရန်နှင့် အင်းလုပ်ငန်း ရေရှည်တည်တံ့နိုင်ရန် အစီရင်ခံစာပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

Source - AI